

NORGES HØYESTERETT

Den 6 mai 1994 avsa Høyesterett dom i sak

lnr 42/1994, nr 205/1992:

Scanvest Olivetti A/S

(Advokat Gunnar Grette)

mot

1. Scandinavian Investment A/S
2. Svacom A/S
3. Sigve Bethuelsen

(Advokat Erik Mauritzen - til prøve)

Stemmegivning:

Kst dommer Lødrup: Saken gjelder tolkingen av en avtale mellom Scanvest-Ring A/S og aksjonærer i Norsk Computer Industri A/S om innløsning av aksjer til en fastsatt pris.

Scanvest-Ring A/S - forkortet Scanvest - heter etter eier-skifte i 1989 Scanvest Olivetti A/S. Norsk Computer Industri A/S, kalt NCI, het tidligere Norwegian Bioinstruments A/S. Disse navneendringene er uten betydning i saken.

Scanvest - som var resultat av en fusjon mellom Scanvest EDB A/S og Gustav A. Ring A/S - og NCI var selskaper i "Svaboegruppen". Scanvest var det eneste selskapet i gruppen som var børsnotert. Andre selskaper i gruppen var Svacom A/S, som er en av de tre ankemotparter. Sjur Svaboe var i den perioden som er av interesse for denne saken, styreformann i

alle de tre nevnte selskapene, og med betydelige aksjeposter. Av de øvrige ankemotparter er Scandinavian Investment A/S etterfølger av selskap i "Buggegruppen", og har ervervet aksjer i NCI fra selskaper i denne gruppen.

NCI var et "venture" selskap med utviklingskompetanse i databransjen, mens Scanvest hadde sin tyngde i salg- og markedsføring.

På styremøte i Scanvest den 9 april 1987 ble det besluttet å gå inn i NCI med en eierandel på 36 prosent. Den 2 juni s.å. vedtok styret i NCI å anbefale overfor generalforsamlingen en rettet emisjon mot Scanvest, samt å oppheve aksjonærenes fortrinnsrett til nytegnning. Vedtektene ble også foreslått endret dithen at aksjonærene ved overdragelse av aksjer skulle ha forkjøpsrett til den kurs det forelå et reelt kjøpstilbud om. Forslagene ble vedtatt på generalforsamlingen den 19 juni 1987. Scanvest ervervet ved emisjonen 27 000 aksjer i NCI for 100 kroner pr aksje. Dette medførte at Scanvest totalt fikk 36 prosent av aksjene i selskapet.

I forbindelse med emisjonen ble det 29 juni 1987 inngått en avtale mellom Scanvest og "de aksjonærer i Norwegian Bioinstruments A/S (Selskapet) som har undertegnet denne avtalen (Aksjonærene)". Avtalen - som jeg vil omtale som aksjonæravtalen - har følgende bestemmelser av særlig betydning for saken:

"1. SR forplikter seg til å gi Aksjonærene tilbud om å overta deres nåværende aksjer

- 1.1 - for kr 300,- pr. aksje á kr 100,- dersom SR øker sin eierandel i Selskapet til 40% eller mer.
- 1.2 - for kr 1.000,- pr. aksje dersom SR øker sin eierandel til 45 % eller mer, dog slik at SR dersom den økede eierandel er et resultat av at Aksjonærer har benyttet sin rett i henhold til det foregående alternativ, skal være berettiget til i løpet av 6 måneder å redusere sin eierandel til mindre enn 45 % med den virkning at SR likevel ikke er forpliktet til å overta aksjer i henhold til denne bestemmelsen.

Dersom SR' eierandel i Selskapet øker til over 45 % ved ny kapitalutvidelse og SR ikke ved salg uten tap kan redusere sin eierandel til under 45 % i løpet av 6 måneder fra emisjonen gjennomføres, skal økningen i eierandel heller ikke medføre kjøpsplikt til kr 1.000,- pr. aksje i henhold til det ovenstående, dog slik at enhver ytterligere økning i eierandelen da vil medføre kjøpsplikt for kr 1.000,- pr. aksje.

2. Dersom SR kjøper ytterligere aksjer i Selskapet og derved blir eier av 40 % eller mer av aksjene i Selskapet, skal SR være berettiget til å overta Aksjonærenes aksjer i Selskapet til kurs kr 1.000,- pr. aksje á kr 100,-.

...

5. Aksjonærene forplikter seg til ikke å overdra aksjer i selskapet til tredjemann uten at vedkommende kjøper påtar seg de forpliktelser overfor SR som følger av denne avtale."

Av aksjonærene i NCI ble avtalen undertegnet av Sjur Svaboe, G. Hovland (for Svacom A/S) og Niels A.B. Bugge (for Bugge Eiendom A/S, I/S Bugge, Norwegian Investment og I/S ANS).

I løpet av vinteren 1988 ble det etablert kontakt mellom Sjur Svaboe, Rolf Heggheim, som var en annen av aksjonærene i Scanvest, og Olivetti International S.a., kalt Olivetti. Etter forhandlinger ble det den 14 april 1988 inngått en avtale - Olivettiavtalen - mellom Olivetti International S.a., Sjur Svaboe, Rolf Heggheim og Svacom A/S. For Svacom A/S undertegnet Sjur Svaboe. Avtalen resulterte i at Olivetti overtok 51 prosent av aksjene i Scanvest, og ved kjøp av Svaboes aksjer (til kurs 1 460 kroner) i NCI, 31,18 prosent av aksjene i dette selskapet. Denne overdragelsen fremgår av avtalens pkt 9 som i norsk oversettelse lyder:

- "9. Med forbehold i denne avtales pkt. 18 skal Olivetti kjøpe 30.277 NCI-aksjer fra Svaboe som utgjør 31,18 % av selskapet og hele hans beholdning av slike aksjer til en kurs av NOK 1.460 pr. aksje. Svaboe avtaler å sørge for at de andre aksjonærene i NCI frafaller eventuelle forkjøpsrettigheter de måtte ha på det tidspunktet i den grad dette måtte være nødvendig for å sikre at Scanvest og Olivetti tilsammen eier ikke mindre enn 51 % av NCI-aksjene. Som motytelse for dette akter Olivetti å til- late at NCI utvikles som tidligere planlagt og vil se med velvilje på resultatorienterte insentiver for de ansatte."

Med dette fikk Olivetti gjennom sin eierposisjon i Scanvest kontroll med 67 prosent av aksjene i NCI. Det gikk imidlertid dårlig med selskapet, og på generalforsamling den 30 juni 1989 ble aksjene nedskrevet til 0, samtidig som ny kapital gikk inn med 250 000 kroner.

De tre ankemotparter i denne saken reiste overfor Scanvest krav om innløsning av sine aksjer på grunnlag av aksjonæravtalen. Etter deres syn utløste Olivettiavtalen tilbudsplikt for Scanvest med hensyn til deres aksjer i NCI. Scanvest bestred dette. Ved stevning av 21 juni 1989 fremmet Scandianavian Investment A/S krav om at Scanvest skulle overta dets aksjer i NCI. Et tilsvarende krav ble ved stevning av

5 september 1989 fremmet av Svacom A/S og Sigve Bethuelen. Bethuelen har ikke undertegnet aksjonæravtalen, men det er for Høyesterett enighet mellom partene om at han skal behandles som om det var gjort.

Etter begjæring fra saksøkerne ble sakene forenet til felles behandling og pådømmelse, jf tvistemålsloven § 98. Herredsretten og lagmannsretten kom - på noe forskjellig grunnlag - til at innløsningsretten etter aksjonæravtalen kunne gjøres gjeldende, og at den ikke var bortfalt ved passivitet.

Sandnes herredsrett avsa den 16 november 1990 dom med slik domsslutning:

"I sak nr 113/89 A IV:

1. Scanvest Olivetti A/S dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale til Scandinavian Investment A/S kr 6.890.000,- - kroner seksmillioneråttehundreogtittitusen - med 18 - atten - % årlig rente fra 27.5.89 til betaling skjer.
2. Saksomkostninger tilkjennes ikke.

I sak nr 153/89 A IV:

1. Scanvest Olivetti A/S dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale til

Svacom A/S kr 8.530.000,- - kroneråtttemillionerfemhundreogtrettitusen -

og til Sigve Bethuelen kr 500.000,- - kronerfemhundretusen -

i begge tilfeller med tillegg av 18 - atten - % årlig rente fra 27.5.89 til betaling skjer.
2. Saksomkostninger tilkjennes ikke."

Dommen ble av Scanvest påanket til lagmannsretten. Den 13 mars 1992 avsa Gulating lagmannsrett dom med slik domsslutning:

- "1. Herredsrettens dom stadfestes.
2. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler Scanvest Olivetti A/S til Scandinavian Investment A/S, Svacom A/S og Sigve Bethuelen v/advokat Erik Mauritzen kr. 71.500,- -kronersyttientusenfemhundre - innen 2 - to - uker fra forkynning av dommen."

Partenes anførsler for de tidligere instanser fremgår av domsgrunnene. Saksforholdet er utførlig beskrevet i herredsrettens dom.

Scanvest har påanket dommen til Høyesterett. Anken gjelder bevisbedømmelsen og rettsanvendelsen.

Saken står for Høyesterett i en noe annen stilling enn for de tidligere retter. Saken gjelder for Høyesterett ikke direkte spørsmålet om aksjonæravtalen kan påberopes av de aksjonærer som ikke har undertegnet avtalen. Den ankende parts anførsler er utvidet, og det har skjedd en utvidet bevisførsel ved bevisopptak og fremleggelse av nye dokumenter. Bevisopptakene omfatter partsavhør av Sigve Bethuelsen og avhør av syv vitner, hvorav fem er nye for Høyesterett.

Ankemotpartene har opplyst at 16 andre aksjonærer i NCI har gått til sak mot Scanvest ved Sandnes herredsrett med krav om innløsning etter aksjonæravtalen.

Den ankende part har i det vesentlige anført:

De tidligere retter har tatt feil når det er lagt til grunn at Olivettiavtalen utløste tilbudsplikt for Scanvest overfor aksjonærene i NCI. Det er uriktig å foreta identifikasjon av Olivettis aksjeposter i Scanvest og NCI. Olivettiavtalen innebærer ikke at Scanvest ervervet flere aksjer enn de selskapet satt med etter emisjonen året før. Selskapet har således ikke det antall aksjer som etter avtalens pkt 1 skulle utløse tilbudsplikten. Det er ikke grunnlag hverken i aksjonæravtalen, selskapsvedtekter, lov eller forskrift til å foreta en slik identifikasjon eller konsolidering. Avtalen beskytter bare mot en dominerende innflytelse fra Scanvests side. Avtalen kan ikke her tolkes utover sin ordlyd og naturlige forståelse. At en aksjonær i Scanvest samtidig erverver aksjer i NCI, kan derfor ikke utløse aksjonæravtalens bestemmelser. Dette ville være i strid med både avtalerettslige og selskapsrettslige regler. Fra Scanvests side var det ikke mulig å øve noen innflytelse på andre selskapers eller personers disposisjoner over aksjer i NCI, og slike disposisjoner kan derfor ikke utløse noen plikter for Scanvest.

Utløsningsretten for Scanvest etter aksjonæravtalens pkt 2 må anses som den primære retten etter avtalen, tilbudsplikten er subsidiær. Utløsningsretten var utelukkende knyttet til Scanvests eierandel i NCI, og var bare en rett for Scanvest. Avtalens formål var i første rekke å gi Scanvest en rett til å erverve aksjer i NCI, og var bare aktuell hvis utviklingen av NCI var positiv. I så fall kunne Scanvest ved oppkjøp passere de grenser på 40 prosent og 45 prosent som utløste rettighetene etter avtalen.

Scanvest var ikke part i Olivettiavtalen, og opptrådte heller ikke indirekte som part ved utformingen av avtalen. Olivettis aksjekjøp i NCI innebærer ingen omgåelseshensikt i forhold til aksjonæravtalen.

Herredsretten og lagmannsretten har således tatt feil når det er bygget på en konsolidering; at Olivettis aksjer i NCI er identifisert med de aksjer Scanvest har i selskapet. Man har

i norsk rett ingen generelle regler om identifikasjon i tilfelle som dette. Skal det skje konsolidering, må det skje med grunnlag i like posisjoner, og det foreligger ikke her. I denne saken står vi overfor et kontraktsforhold gjennom aksjonæravtalen, ikke om konsolidering. De lovbestemmelser og det børsreglement som det er vist til i de tidligere dommer, er uten betydning for tolkingen av aksjonæravtalen, og ville heller ikke gitt grunnlag for konsolidering i et tilfelle som dette.

Den ankende part har videre pekt på at det er et omfattende interessefellesskap mellom selskaper og sentrale personer innen Svaboegruppen og også Buggegruppen. Dette taler mot at enkelte selskaper kan gjøre gjeldende utløsningsrett overfor Scanvest.

Det hevdes også at Svacom A/S - og de to øvrige ankemotparter - ikke kan avhende sine aksjer i Scanvest og i første omgang beholde aksjene i NCI, og så senere kreve at Scanvest overtar disse. Svacom A/S har for øvrig uten forbehold godkjent Olivettiavtalen, og det samme har NCI; ingen aksjonær har i forbindelse med behandlingen av aksjeoverdragelsene reist spørsmålet om tilbudsplikt for Scanvest i selskapets organer.

Subsidiært hevdes det at ved nedskrivningen av aksjene i NCI til null, bortfalt ethvert krav på Scanvest, idet det da ikke lenger var noe å innløse. Noen erstatningsplikt for Scanvest kan ikke tre i stedet.

Under enhver omstendighet er det anført at ankemotpartenes eventuelle rettigheter er gått tapt ved passivitet.

Den ankende part har nedlagt denne påstand:

- "1. Scanvest Olivetti A/S frifinnes.
2. Scanvest Olivetti A/S tilkjennes saksomkostninger for alle retter."

Ankemotpartene har i det vesentlige anført:

Det er enighet mellom partene om at en tilbudsplikt bare kan bygge på aksjonæravtalen. De tidligere retter har korrekt tolket avtalen etter sitt formål og foretatt identifikasjon mellom Scanvests og Olivettis aksjeposisjoner i NCI. Avtalen kan ikke bare tolkes etter sin ordlyd, men må ses på bakgrunn av den beskyttelse den skulle gi mot at én aksjonær fikk en dominerende innflytelse over selskapet. Det var nettopp en slik innflytelse Olivetti fikk ved Olivettiavtalen. At det bare var Scanvest som var part i aksjonæravtalen, ekskluderer ikke andre når det er grunnlag for en identifikasjon av aksjepostene. Realiteten etter Olivettiavtalens inngåelse var at NCI var under full kontroll av konstellasjonen Olivetti/Scanvest, og den posisjon som aksjonæravtalen skulle sikre mot var inntrådt. Ved at styringsfunksjonene over NCI

ble samlet hos Olivetti, blir resultatet identifikasjon. Bindingen mellom Scanvest og Olivetti ved eier- og forretningsforbindelser står også sentralt her.

Det er feil å se på aksjonæravtalen som en avtale som primært skulle gi Scanvest en innløsningsrett til aksjer i NCI. Avtalen var en gjensidig bebyrdende avtale. Aksjonærenes ytelse var aksept av Scanvests negative flertall på 36 prosent, og den skulle gi beskyttelse mot en ytterligere utvidelse av aksjeposten over henholdsvis 40 prosent og 45 prosent.

Det understrekes også at Scanvest i realiteten hadde en partsposisjon i Olivettiavtalen. Selskapet medvirket reelt sett ved avtaleinngåelsen, og hadde direkte og betydelige økonomiske interesser i avtalen. Både dette forholdet og andre bestemmelser i Olivettiavtalen styrker identifikasjonssynspunktet. Det er ubestridt at Olivetti kjente til aksjonæravtalen.

Svacom A/S' rettigheter etter aksjonæravtalen kunne ikke gå tapt ved at Svaboe undertegnet avtalen på vegne av Svacom A/S. Svaboe hadde ingen fullmakter fra Svacom A/S utover sin stilling som styreformann, og bortsett fra godkjenningen av overdragelsen av aksjene i NCI, har ikke Olivettiavtalen vært behandlet i Svacom's styrende organer. Svaboe ivaretok sine egne interesser ved Olivettiavtalen, og var åpenbart inhabil til også å representere Svacom A/S.

Det bestrides at tilbudsplikten falt bort da aksjene i NCI ble nedskrevet, og rettighetene etter aksjonæravtalen er heller ikke tapt ved passivitet.

Ankemotpartene har nedlagt denne påstand:

- "1 Scanvest Olivetti AS v/styrets formann dømmes til å betale Scandinavian Investment AS kr. 6.890.000,- med 18% rente fra 27.5.89 til 31.12.93, deretter 12% til betaling skjer.
- 2 Scanvest Olivetti AS v/styrets formann dømmes til å betale Svacom AS kr. 8.530.000,- med 18% rente fra 27.5.89 til 31.12.93, deretter 12% til betaling skjer.
- 3 Scanvest Olivetti AS v/styrets formann dømmes til å betale Sigve Bethuelsen kr. 500.000,- med 18% rente fra 27.5.89 til 31.12.93, deretter 12% til betaling skjer.
- 4 Scanvest Olivetti AS v/styrets formann dømmes til å betale sakens omkostninger for alle retter."

Jeg er kommet til at anken må tas til følge.

Innledningsvis vil jeg bemerke at utfallet av denne tvisten beror på tolkingen av aksjonæravtalen. Det er enighet mellom

partene om at det ikke foreligger noen omgåelseshensikt som kan få betydning for saksutfallet. Det er også erkjent av ankemotpartene at det utløsende faktum etter aksjonæravtalen i tilfelle bare kan være Olivettiavtalen.

Den ankende part har fremhevet at det er innløsningsretten etter aksjonæravtalens pkt 2 som er den primære rett etter avtalen, og at tilbudsplikten etter pkt 1 er subsidiær. Jeg kan ikke se at forholdet mellom disse to punktene har noen betydning for vurderingen av om Olivettiavtalen utløste tilbudsplikten etter pkt 1. Avtalens pkt 1 og pkt 2 har en naturlig sammenheng ved at det er Scanvest som må ta initiativet til oppkjøp av aksjer i NCI, og at det er et slikt oppkjøp som utløser tilbudsplikten etter pkt 1 og retten til å innløse aksjonærenes aksjer etter pkt 2. Men jeg finner grunn til å understreke at det er Scanvest som har denne retten, og også tilbudsplikten etter pkt 1. Olivettis oppkjøp av NCI aksjene kunne ikke påvirkes av Scanvest, og aksjonæravtalen inneholder intet forbud om salg av aksjer i NCI til andre.

Hvis Olivettis kjøp av NCI-aksjene skal utløse tilbudsplikten etter aksjonæravtalens pkt 1, må avtalen som fremhevet av ankemotpartene gis en utvidende, formålsbestemt tolking. Det hevdes av ankemotpartene at avtalens formål var å gi beskyttelse mot enhver dominerende innflytelse i selskapet som bl a bygger på Scanvests aksjepost. Etter mitt syn er det ikke holdepunkter for at avtalen hadde et formål utover sin ordlyd. Det er som nevnt Scanvest som er part i aksjonæravtalen, og det er Scanvest som er gitt rettigheter og plikter etter den.

En utvidende tolking kan jeg under ingen omstendighet finne grunnlag for i et tilfelle som dette. Avtalen er en forretningsmessig avtale utformet av personer med stor profesjonell kompetanse i slike forhold. Det ville etter mitt syn åpne for tvil og uklarhet om man ved tolkingen av slike avtaler skulle fravike ordlyden ut fra mer eller mindre klare antagelser om formålet. Da avtalen ble inngått var det ikke aktuelt med andre, utenforstående oppkjøp. Skulle den dekket en slik situasjon som oppstod ved at en utenforstående kombinerte eierskap i Scanvest med direkte kjøp av aksjer i NCI, måtte det ha kommet til uttrykk i avtalen. At man ved avtaletolking også i forretningsforhold kan trekke inn den utvikling som har funnet sted etter avtalens inngåelse, og at det ved mer langvarige kontrakter kan tillegges vekt at forholdene har endret seg, får etter mitt syn ikke betydning her. Man kan ikke ved tolking fange opp tilfelle som det var nærliggende å regulere dersom avtalen også skulle omfatte dem.

Selv om det for meg ikke har noen vesentlig betydning, vil jeg nevne at Svaboe og flere av de advokater som var med på forhandlingene om Olivettiavtalen, har uttalt at de ikke kunne se at avtalen utløste tilbudsplikten etter aksjonæravtalen. Det er videre klart at det i NCI's organer (styre og generalforsamling) ikke på noe tidspunkt ble reist spørsmål

om tilbudsplikten var inntrådt ved Olivettiavtalen. Spørsmålet ble heller ikke reist i Scanvest.

Ankemotpartene har anført at avtalen må tolkes på bakgrunn av de regler om identifikasjon eller konsolidering vi ellers har i norsk rett. Heller ikke dette kan etter min mening føre frem. Både verdipapirhandelens § 5 A, aksjelovens § 1-2 og aksjelovens § 3-9 tredje ledd bokstav c er positivrettslige bestemmelser for sitt område. Da NCI ikke er børsnotert, kommer ikke verdipapirhandelens § 5 A til anvendelse. Det kan heller ikke ses at det foreligger noen alminnelig regel om identifikasjon utenfor de lovgitte områdene, og det er heller ikke foreslått i det forslaget til ny aksjelov som nå er under behandling i Stortinget, Ot.prp. nr. 36 (1993-94).

Som antatt av lagmannsretten ville aksjonæravtalen etter min mening blitt utløst om Scanvest hadde dannet et datterselskap som hadde ervervet NCI-aksjene. Men dette kan ikke likestilles med den situasjon vi har i denne saken, hvor det er samme eier som innehar flertallsposisjonen i Scanvest, og som har kontrollen over NCI ved i tillegg direkte å ha en aksjepost i selskapet. Scanvest foretok seg intet etter at aksjonæravtalen ble inngått. At Sjur Svaboe også var styreformann i Scanvest, kan jeg ikke tillegge noen selvstendig betydning. Han ivaretok ved Olivettiavtalen i det alt vesentlige sine egne interesser, og opptrådte dessuten som styreformann i Svacom A/S og tegnet dette selskapet ved avtaleinngåelsen.

Som anført av den ankende part må det forhold at det har vært en nær forbindelse mellom sentrale personer i de ulike selskapene tale mot å la Olivettiavtalen utløse aksjonæravtalens bestemmelser. Svaboe var også aksjonær i Bugge Eiendom og satt i styret der. Rolf Heggheim var styremedlem i Svacom A/S, og som nevnt sammen med Svaboe part i Olivettiavtalen. Svacom A/S hadde en aksjepost i Bugge Eiendom A/S, mens A. Nerdrum var aksjonær i Svacom A/S og styremedlem der i 1988, samtidig som han var styremedlem og aksjonær i Bugge Eiendoms/Oslo Eiendom frem til 1988. Han satt også i styret for Scanvest. Niels A.B. Bugge satt i styret i NCI. Selskapene hadde for øvrig et ikke ubetydelig antall aksjonærer som stod utenfor de to gruppene.

Jeg finner etter dette ikke grunn til å komme inn på den ankende parts subsidiære anførsler.

Anken har ført frem, og den ankende parts påstand om saksomkostninger for alle retter bør tas til følge, jf tvistemålslovens § 172 første ledd. Jeg finner at omkostningene bør settes til 607 708 kroner, hvorav 75 708 kroner er for dekning av utgifter. Av omkostningene faller 143 000 kroner på behandlingen ved herredsretten og lagmannsretten.

Når det gjelder fordelingen av omkostningene mellom ankemotpartene, finner jeg, jf tvistemålslovens § 178 annet ledd, at Sigve Bethuelsen bør svare for 50 000 kroner, mens det resterende beløp fordeles mellom Scandinavian Investment A/S

og Svacom A/S med en halvpart på hver.

Jeg stemmer for denne

d o m:

1. Scanvest Olivetti A/S frifinnes.
2. I saksomkostninger for herredsrettten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Sigve Bethuelsen 50 000 - femtitusen - kroner, Scandinavian Investment A/S 278 854 - tohundreogsyttiåttetusenåttehundreogfemtifire - kroner og Svacom A/S 278 854 - tohundreogsyttiåttetusenåttehundreogfemtifire - kroner til Scanvest Olivetti A/S innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne dom.

Dommer <u>Gussgard</u> :	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
Dommer <u>Bugge</u> :	Likeså.
Dommer <u>Backer</u> :	Likeså.
Dommer <u>Holmøy</u> :	Likeså.

Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

d o m:

1. Scanvest Olivetti A/S frifinnes.
2. I saksomkostninger for herredsrettten, lagmannsretten og Høyesterett betaler Sigve Bethuelsen 50 000 - femtitusen - kroner, Scandinavian Investment A/S 278 854 - tohundreogsyttiåttetusenåttehundreogfemtifire - kroner og Svacom A/S 278 854 - tohundreogsyttiåttetusenåttehundreogfemtifire - kroner til Scanvest Olivetti A/S innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes:

Anna Høget